

Horváth Ödön

Fonodai lányok

A fonoda előtt hosszan időzött.
Arra várt, mikor jönnek ki a lányok.
Amikor a műszak befejeződött,
egymásután tódultak ki. Csodás volt

őket úgy együtt, nagy csapatban látni.
Fiatalon, lármásan, csivítelve.
Lelke mélyéből ők csalogatták ki
forró vágyát, a látványuk keltette,

rejtőzködő kívánságot: egyikkel
megismerkedve, végre meglelhesse
irigylésre méltó élete párját.

Jól érezte, ilyen választék nincsen
sehol máshol a földön! Csak ne lenne
annyira nyámnnyila, kivívni álmát.

Itt a halál

Nekem a Földön nincs helyem.
Vérem többé nem lángol.
Fátyolos szemmel búcsúzom
utolsó éjszakámtól.

Még jó, hogy te itt vagy velem,
halálom durván rám szól:
„hé, elég volt!” – Mert alkuszom;
még élnék igazából.

Erre dühödt lesz, gúnyosan
szitkozódását kezdi.
Velem már minden baja van:
pizsmogásom ingerli.

Élénkebb tempóhoz szokott;
végül lekever egy pofont.

Kis pihenés segít

A kezdetek kezdetén,
amikor még semmi
sem volt, csendben ültem én
kissé pihentetni

a lábam. Elfáradtam
a sok sétálástól.
Összevissza baktattam
sok sötét csapáson.

Most, hogy így visszakapom
erőm, boldogít nagyon.
Ismét nekivágok

a hátralevő útnak.
Fájdalmaim csitulnak,
legyűröm a távot.

Ismét együtt volnánk

Lásd, végre sikerül megorvosolni
lelkületed: lassacskán rendbe jössz már.
Nehéz (bár az év ötvenkét hétből áll)
keserúséged végleg felszámolni.

Lágy, illatokat kavarázó szellő jár
végig a tájon. A tavasz csókolni
tanít; s emlékeinket visszahozni.
De csak a szépeket. A legtöbbjük fáj.

Tereljük egybe őket! Élünk újra
át minden derűs, említésre méltó
mozzanatot, szívünk hadd töltekezzék

múltunk csodáival! Kiszabadulva
a tél fogságából az égszínkéék tó
partján sétálva összeölelkezni.

Elbűvölni

Ma alkonytájban teljesült az álmom:
légies léptekkel jött le a lépcsőn.
Látszott, megnyerte tetszését, hogy várom,
bár szemében az is ott bujkált kérdőn:

mit akarok tőle? Annyira vágyón
tekintettem rá. Gyengéden, ígézőn
viszonozta. Én voltam a világon
a legboldogabb lény. Ezen a szép nőn

minden kívánatos volt. Aranyszőke
haja leért egész a derekáig.
Elpirult. Érzés szerint túl sokáig

maradt rajtam gyorsnak szánt pillantása.
Párját ritkító lényének varázsa
felkavart, elbűvölt örök időkre.